

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne mener, at der er et stort behov for at komme væk fra minuttyranniet i ældreplejen og i stedet fokusere på, hvordan ældre sikres et godt og værdigt liv. Forslagsstillerne er meget inspirerede af det projekt, Forbundet af Offentligt Ansatte (FOA) og Dansk Sygeplejeråd (DSR) satte i værk for et par år siden, som blandt andet er i pjecen »For meget forlangt – i dialog om ældres rettigheder«. Som et resultat af dette arbejde opstillede FOA og DSR følgende ti rettigheder, som efter forslagsstillernes opfattelse er en god indgangsvinkel til at ændre fokus og metoder i ældreplejen:

1. At spise den mad, de kan lide.
2. At føle sig velklædte og soignerede.
3. At bestemme egne tider og rutiner.
4. At komme ud, når de har lyst.
5. At træffe andre mennesker.
6. At købe tøj og ting efter egen smag.
7. At komme i deres sædvanlige dagligvarebutik.
8. At udvikles livet igennem.
9. At holde deres minder levende.
10. At vælge, hvordan de vil bo.

De ti rettigheder:

»Generelt ophører stort set alle vore rettigheder, når vi bliver afhængige af andres hjælp, og i en tid, hvor ældrepleje udliciteres, ser man, at alt bliver skrevet ned, og der bliver sat tid på alle ydelser. Eksempelvis »5 minutter til toiletbesøg«. En farlig tendens, som tingsliggør de mennesker, der har brug for hjælp.

Samtidig forsvinder individualiteten, og den enkelte hjælper mister retten til selv at tænke, vurdere og handle, og der er ikke længere nogen grund til at spørge den gamle, hvad han eller hun ønsker, for man må ikke overskride bevillingen. Man bruger alle de bedst uddannede personaleresressourcer på at dokumentere og argumentere skriftligt/digitalt.« Således udtaler plejehjemsassistent Henni Fihl Rasmussen i et brev til Enhedslisten.

I det følgende konkretiseres intentioner med hver enkelt af de ti rettigheder. Samtidig peges på enkelte

metoder, velvidende at det er borgeren og personalet, der sammen skal udvikle metoder.

1. At spise den mad, de kan lide

I pressen har det været fremme, at en 94-årig kvinde i Nyborg ønskede sig øllebrød. Kommunens svar var, at der ikke kan laves individuelle retter, da det er for dyrt.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at der kan udvikles metoder, så det bliver muligt at få øllebrød, selv om man er blevet ældre, og selv om man ikke kan tilberede den selv – også uden at det vælter kommunernes budgetter.

Projektet skal afdække metoder til at nå målet, men en løsningsmodel kunne være, at social- og sundhedshjælperen og den ældre kunne lave mad sammen, eller der kunne gives madbilletter til den lokale kro – vel at mærke med en sikring af, at den ældre hjælpes til at klare transporten, hvis det er nødvendigt.

2. At føle sig velklædte og soignerede

Når en ældre kvinde på 87 år har fået et bad, kan det ikke nytte, at den ansatte i ældreplejen ikke har tid til at tørre tæer eller hjælpe med at få sat frisuren. En mand på 89 år bør have ret til at have fuldskæg, men for at være velsoigneret kræver det måske, at han efter maden får hjælp til at vaske sit skæg, der ellers vil blive fedtet og ulækkert.

3. At bestemme egne tider og rutiner

Det er alarmerende forkert, når en 75-årig kvinde, der er et såkaldt B-menneske, bliver lagt i seng kl. 20.30, fordi det passer bedst på hjemmehjælpens rute.

4. At komme ud, når de har lyst

En 78-årig mand, der hele sit liv som gartner har været vant til at være ude, skal ikke miste sin ret til et aktivt udeliv. Han skal kunne gå ud, når han ønsker det, også selv om han har brug for støtte. Det kunne f.eks. løses med fleksibilitet i arbejdstidstilrettelæggelsen blandt de ansatte i ældreplejen, udvidede ledsa-